

[Indenrigsministeren]

Så vil jeg gerne sige til sidst, at det er helt indlysende, at den logiske fremgangsmåde, den rigtige fremgangsmåde, når det drejer sig om at få beskæftigelsen sat i vejret for de unge arbejdsløse og få givet dem gedigne muligheder for en bedre tilværelse, er at starte med at fjerne de flaskehalse, som enhver af os ved findes i uddannelsessystemet. Det gælder dernæst om i videst mulig udstrækning at sætte dem i arbejde i erhvervslivet og endelig at give de beskæftigelsestilbud, som kommuner og amtskommuner er forpligtet til at give, hvis der ikke foreligger andre muligheder. Det er også grundtanken i ungdomsgarantiordningen, at det skal være fremgangsmåden. Det står at læse i bemærkningerne til dette lovforslag, og derfor synes jeg stadig væk, at man hellere skulle interessere sig for de positive sider af lovforslaget og af det arbejde, der hidtil er gjort, end hæfte sig ved de negative sider af de problemer, der har været i forbindelse med det. Jeg synes, at de mennesker, der har gjort det kæmpearbejde, der er gjort, og som har løst så vanskelige opgave under så vanskelige økonomiske og beskæftigelsesmæssige forhold, havde fortjent en anden behandling end den, de har fået i dag fra flere ordføreres side.

Birthe Nielsen (SF):

Jeg har lyst til at svare indenrigsministeren på netop spørgsmålet om ungdomsarbejdsløsheden for kvinderne.

Indenrigsministeren tvivler meget på, at man kan lave kønskvotering, så kvinder får en vis procentdel af uddannelsen og også arbejdet bagefter. En af de ting, der kan modvirke den ligelige fordeling mellem kønnene, er efter min opfattelse netop, at man har både den private mesterlære og EFG-uddannelsen. Det viser sig jo, at fordi mange af de unge mænd kommer i mesterlære, får kvinderne, som går på basisåret, ikke mulighed for at få praktikpladser, og det er jo det, der forhindrer pigerne i at fortsætte uddannelsen inden for EFG. Det skaber altså en forvriddning med hensyn til uddannelse mellem de to køn. Jeg har absolut den modsatte opfattelse af hr. Svend Erik Hovmand, som netop fremhævede mesterlæren. Jeg mener, at den private mesterlære er en forhindring bl. a. for en rimelig fordeling kønnene imellem.

Så er der en anden ting, jeg godt kunne tænke mig at spørge indenrigsministeren om. Det drejer sig om de mere traditionelle kvindeområder, som hører ind under indenrigsministerens område og angår sundhedsuddannelserne. Vi ved, at vi i dag mangler personale inden for sundhedssektoren – det drejer sig om sygeplejersker, ergoterapeuter, fysioterapeuter og sygehjælpere – og derfor er mit spørgsmål til indenrigsministeren, om man har tænkt sig at udvide uddannelseskapaciteten inden for disse områder. Der er også et meget stort behov inden for hjemme-sygeplejen. Her tænker jeg især på, at man meget gerne vil bevare de ældre i deres hjem så længe som muligt, og derfor vil der også være behov for, at uddannelseskapaciteten bliver udvidet på disse områder. Det samme gælder sygehjælpere; også her er der lange ventelister. Der er mange kvinder, der gerne vil inden for disse områder, men det er ikke til at komme ind, de må vente i flere år. Det er efterhånden også meget svært at blive optaget på sygeplejeskolen; man skal have studentereksamen, HF osv. osv., og man skal have en ret høj alder for at komme ind. Derfor bliver mit spørgsmål til indenrigsministeren: vil man rette op på de skæve forhold, som jeg her har omtalt?

Tyroll (VS):

Jeg vil først sige til ministeren, at det i forbindelse med disse ekstraordinære beskæftigelsesforanstaltninger for unge selvfølgelig er rigtigt, at man må bestræbe sig på, at der ikke bliver nogen, der støder andre ud af arbejdsmarkedet. Der burde nok have været nogle bedre kontrolmuligheder fra fagforeningernes side i forbindelse med dette, så de i højere grad kunne føre en effektiv kontrol med, at det ikke var tilfældet.

Men der ligger også det andet i det, at der er grænser for, hvilke kompetencegivende uddannelser man har villet åbne op for, ligesom man stadig væk tager det hensyn til det private erhvervsliv, at man skal søge at undgå at komme ind i nogle produktioner, som på nogen måde kan genere det private erhvervsliv, gå ind på områder, hvor de skal hente deres profit ved hjælp af den produktion, de i givet fald skulle sætte i værk dér. Vi er modstandere af, at man arbejder med disse begrænsninger i forbindelse med beskæfti-